

Part i hovedsagen

A

procesdeltager: Staatsanwaltschaft Offenburg

Konklusion

- 1) Artikel 67, stk. 2, TEUF samt artikel 20 og 21 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 610/2013 af 26. juni 2013, skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der giver politimyndighederne i den pågældende medlemsstat beføjelse til at kontrollere enhver persons identitet, uafhængigt af den pågældende persons adfærd og af, om der foreligger særlige omstændigheder, i et område på 30 km fra denne medlemsstats landegrænse til andre parter til konventionen om gennemførelse af Schengenafstalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen (Luxembourg) den 19. juni 1990, med henblik på at forhindre eller standse ulovlig indrejse til nævnte medlemsstats område, eller at forebygge bestemte lovovertrædelser, som er rettet mod grænsesikkerheden, medmindre denne lovgivning fastsætter den nødvendige afgrænsning af denne beføjelse, der sikrer, at den praktiske udøvelse heraf ikke har tilsvarende virkning som ind- og udrejsekontrol, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 2) Artikel 67, stk. 2, TEUF, samt artikel 20 og 21 i forordning nr. 562/2006, som ændret ved forordning nr. 610/2013, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som giver politimyndighederne i den pågældende medlemsstat beføjelse til, i tog og på jernbaneanlæg tilhørende jernbanerne i denne medlemsstat, at foretage identitetskontrol af eller kontrol af grænsepassagedokumenter for enhver person og kortvarigt at standse enhver person i dette øjemed og udspørge denne, når disse kontroller er baseret på kendskab til situationen eller grænsepolitiets erfaringer, på den betingelse, at udførelsen af nævnte kontroller i national ret er undergivet præciseringer og begrænsninger, der fastsætter intensiteten, hyppigheden og selektiviteten af samme kontroller, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 136 af 18.4.2016.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 15. juni 2017 — Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf og Sanabel Relief Agency Ltd mod Europa-Kommissionen og Rådet for den Europæiske Union

(Sag C-19/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) — terrorbekæmpelse — specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban — forordning (EF) nr. 881/2002 — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer tilhørende fysiske og juridiske personer, der er opført på en liste opstillet af FN's sanktionskomité — genopførelse af disse personers navne på listen i bilag I til forordning nr. 881/2002 efter annullation af den oprindelige opførelse på listen — den juridiske person ophørt med at bestå under retssagen — partsevne)

(2017/C 277/14)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf og Sanabel Relief Agency Ltd (ved solicitor N. Garcia-Lora og barrister E. Grieves)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Ronkes Agerbeek, D. Gauci og J. Norris-Usher, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved G. Étienne, J.-P. Hix og H. Marcos Fraile, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.

2) Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah og Taher Nasuf betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 21.3.2016.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 22. juni 2017 — Wolfram Bechtel og Marie-Laure Bechtel mod Finanzamt Offenburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-20/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — arbejdskraftens frie bevægelighed — indtægter fra en anden medlemsstat end bopælsmedlemsstaten — fritagelsesmetode med progressionsforbehold i bopælsmedlemsstaten — bidrag til pensions- og sygeforsikring, der indeholdes i indtægter fra en anden medlemsstat end bopælsmedlemsstaten — fradrag for disse bidrag — betingelse om, at der ikke må være direkte økonomisk forbindelse med skattefrie indtægter)

(2017/C 277/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Wolfram Bechtel og Marie-Laure Bechtel

Sagsøgt: Finanzamt Offenburg

Konklusion

Artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en skattepligtig person, der er bosiddende i denne medlemsstat, og som arbejder for den offentlige administration i en anden medlemsstat, ikke kan nedsætte beregningsgrundlaget for indkomstskatten i sin bopælsmedlemsstat med bidrag til pensions- og sygeforsikring, der indeholdes i arbejds lønnen i beskæftigelsesmedlemsstaten, men godt kan nedsætte beregningsgrundlaget med tilsvarende bidrag til socialsikringen i bopælsmedlemsstaten, når arbejds lønnen i henhold til aftalen til undgåelse af dobbeltbeskatning, der er indgået mellem de to medlemsstater, ikke må beskattes i arbejdstagerens bopælsmedlemsstat og blot forhøjer den skatteprocent, der finder anvendelse på yderligere indtægter.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 4.4.2016.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 14. juni 2017 — Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis Lda mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal)

(Sag C-26/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 138, stk. 2, litra a) — betingelserne for fritagelse for leveringer inden for Fællesskabet af et nyt transportmiddel — erhververens bopæl i bestemmelsesmedlemsstaten — midlertidig indregistrering i bestemmelsesmedlemsstaten — risiko for afgiftssvig — sælgers gode tro — sælgers diligenspligt)

(2017/C 277/16)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)